



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Mörtlové a přísedících Josefa Jahna a Jiřího Cintla v hlavním líčení konaném dne 17. prosince 2020

takto:

Obžalovaný

[Jméno zainteresované osoby 0/0], narozený [Datum narození zainteresované osoby 0/0] v [Anonymizováno], dělník, trvale bytem [Adresa zainteresované osoby 0/0], adresa pro doručování u [Jméno zainteresované osoby 1/0], [adresa],

je vinen, že

1. dne 27. 3. 2020 v době od cca 22.30 do 23.20 hodin, pod vlivem alkoholu a marihuany, v Táboře, v Budapešťské ulici č. 2787/2 nejprve kopy nohou rozbil horní skleněnou výplň vchodových dveří panelového domu, a způsobil tak Společenství vlastníků jednotek č. p. 2787 Tábor, se sídlem Budapešťská 2787/2, 390 05 Tábor, IČ: 03868702, škodu ve výši 1 278 Kč, následně ve [Anonymizováno]. patře výše uvedeného domu v bytě č. [hodnota], ve vlastnictví jeho matky [Jméno zainteresované osoby 1/0], narozené [datum], tuto vulgárně urážel, přičemž dveře do bytu zůstaly po celou dobu otevřené, načež když se sousedka z protějšího bytu č. [hodnota] – [jméno FO] na chodbě pokoušela zavolat na Policii ČR, obžalovaný ji nejprve rovněž vulgárně urážel, poté ji odstrčil od otevřených dveří do jejího bytu, kam, bez vyzvání, vběhl, a v obývacím pokoji několika údery pěstí poškodil televizor zn. Samsung, typ E55NU7172, a způsobil tak [jméno FO], narozené [datum], škodu ve výši 12 000 Kč, následně byl druhem jeho matky odtáhnut zpět do bytu č. [hodnota], kde poté, co na místo přijela uniformovaná hlídka Policie ČR, Obvodního oddělení Tábor, ve složení [Anonymizováno]. [jméno FO], OEČ: [Anonymizováno], a [Anonymizováno]. [jméno FO], OEČ: [Anonymizováno], tyto policisty opakovaně, i přes výzvy, vulgárně urážel, načež byl sveden na zem, byla mu přiložena služební pouta a byl zadržen, obžalovaný i nadále pokračoval v urážkách, a navíc policistům vyhrožoval, že si to s nimi všechno vyřídí a zabije je, a dále opakovaně plival kolem sebe, přičemž záměrně v rozporu se skutečností tvrdil, že je nakažen koronavirem, že to dostanou všichni, a že všichni

končí, čehož se dopouštěl i za přítomnosti druhé hlídky ve složení [Anonymizováno]. [jméno FO], OEČ: [Anonymizováno], a [Anonymizováno]. [jméno FO], OEČ: [Anonymizováno], a v plivání a výhrůžkách nakažení koronavirem pokračoval i venku, když byl eskortován ke služebnímu vozidlu, a následně i ve služebním vozidle druhé hlídky, kde navíc policistům [Anonymizováno]. [jméno FO] a [Anonymizováno]. [jméno FO] vyhrožoval, že u policie skončili, a výše uvedeného jednání se dopustil

v době, kdy byl usnesením vlády České republiky ze dne 12. 3. 2020 č. 194 vyhlášen pro území České republiky z důvodů ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaný jako SARS Co-V-2) na území České republiky nouzový stav na dobu 30 dnů od 14.00 hodin dne 12. 3. 2020,

a přesto, že trestný čin výtržnictví spáchal již v minulosti, a to dne 16. 3. 2018, za což byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 22. 2. 2019 č. j. 5T 10/2019-262, pravomocným dne 16. 3. 2019,

2. dne 1. 5. 2020 kolem 15.15 – 15.30 hodin v Táboře, na Husově náměstí, na chodníku mezi budovou autobusového nádraží č. p. 2864 a budovou č. p. 2893 (tzv. Rotundou), pod vlivem alkoholu, nejprve, v rámci sporu o batoh, křičel na svého kamaráda [jméno FO], narozeného [datum], s nímž se o předmětný batoh zároveň přetahoval, načež [jméno FO] úderem pěstí srazil na zem, a když k nim přistoupila pracovnice ostrahy objektu nádraží – [jméno FO], narozená [datum], a snažila se jejich konflikt ukončit, obžalovaný ji nejprve vulgárně nadával, a když [jméno FO] vyndala svůj mobilní telefon zn. Samsung (starší, tlačítkový), s tím, že zavolá policii, obžalovaný jí telefon vytrhl z ruky, udeřil s ním o zem, a poté na něj ještě dupl, čímž jej rozbil, dále do [jméno FO] prudce oběma rukama strčil, následkem čehož poškozená upadla na zem, načež obžalovaný sebral část onoho rozbitého mobilního telefonu a odešel, a poškozené [jméno FO] tak způsobil škodu poškozením mobilního telefonu ve výši 500 Kč, podkožní krevní výrony na pravém rameni a lokti a zlomeninu velkého hrbolku (horní konec) pravé pažní kosti, čili lehké zranění s obvyklou dobou léčení do 6 týdnů,

a výše uvedeného jednání se obžalovaný dopustil přesto, že trestný čin výtržnictví spáchal již dne 16. 3. 2018, za což byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 22. 2. 2019 č. j. 5T 10/2019-262, pravomocným dne 16. 3. 2019,

tedy

ad 1.

- poškodil cizí věc, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, - dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti, a takový čin spáchal opětovně, - neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu užil násilí, - jinému vyhrožoval usmrcením a ublížením na zdraví v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, - sdělil poplašnou zprávu, která byla nepravdivá, orgánu Policie České republiky, a takový čin spáchal v době jiné události vážně ohrožující život a zdraví, ad 2.

- dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti zejména tím, že napadl jiného, a takový čin spáchal opětovně, - jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

ad 1.

- přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, - přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, - přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, - přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, - zločin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2, 4 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2.

- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, - přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 357 odst. 4 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 32 (třicet dva) měsíců.

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 36 (třicet šest) měsíců a nad obžalovaným se vyslovuje dohled.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost podle svých sil během zkušební doby podmíněného odsouzení uhradit škodu trestnými činy způsobenou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 47114975, se sídlem Praha, Drahohejlova 1404/4, 190 03 Praha 9, částku 2 365 Kč.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení, které se konalo o obou ke společnému projednání a rozhodnutí spojených trestních věcech (obžaloby Okresního státního zastupitelství v Táboře sp. zn. ZT 79/2020 a ZT 24/2020), obžalovaný prohlásil svou vinu oběma jednáními, souhlasil i s popisem skutků a s právní kvalifikací, jež byla užitá obžalobami. Soud po kladném stanovisku státní zástupkyně k přijetí prohlášení viny a po svém zjištění, že prohlášení viny obžalovaného bylo v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejících řízeních nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného, rozhodl usnesením ve smyslu § 206c odst. 4 trestního řádu o přijetí prohlášení viny obžalovaného skutky popsány v obou obžalobách s tím, že nebude prováděno dokazování ke skutkovým okolnostem, a to ve vztahu k popisu skutků v obžalobách a k právní kvalifikaci.

2. Vzhledem ke shora uvedenému procesnímu postupu není tedy nutné hodnotit důkazy k jednotlivým bodům obžaloby. Procesní strany, tedy státní zástupkyně i obžalovaný totiž souhlasně prohlásili za nesporné skutečnosti vztahující se k místu, času, způsobu a následku obou trestných činů. Vina obžalovaného je ostatně dostatečně podporována veškerými důkazy, které byly v obou trestních věcech provedeny. Jedná se zejména k bodu 1. o úřední záznamy o vysvětleních [jméno FO], [Anonymizováno]. [jméno FO] a [Anonymizováno]. [jméno FO], ale i vysvětlení [jméno zainteresované osoby 1/0], [jméno FO], [Anonymizováno]. [jméno FO] a [Anonymizováno]. [jméno FO], jakož i listinné důkazy citované v obžalobě sp.zn. ZT 79/2020. Pokud jde o jednání popsané pod bodem 2. rozsudku, i zde byl opatřen dostatečný důkazní materiál, a to zejména znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a vysvětlení [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO], stejně jako celá řada listinných důkazů citovaných v obžalobě ZT 224/2020. Všechny tyto důkazy jsou navíc v souladu s doznáním obžalovaného.

3. Soud pouze v hlavním líčení vyslechl obžalovaného, a to k jeho aktuálním osobním poměrům, k jeho postoji k trestné činnosti a k otázce náhrady škody a provedl listinné důkazy vztahující se k osobě obžalovaného, jež byly podstatné při úvahách o trestu. Stejně tak provedl některé listiny předložené obžalovaným, vztahující se právě k opatřením učiněným ve vztahu k náhradě škody.

4. Rozhodoval-li soud odsuzujícím rozsudkem, pak další úvahy podepsaného soudu směřovaly k otázce uložení vhodného a přiměřeného trestu obžalovanému. Při těchto úvahách postupoval soud dle zásad uvedených v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku. Podle § 38 odst. 1 trestního zákoníku trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele. Podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne též k účinkům a důsledkům, které lze

očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Soud přihlédl též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku.

5. Obžalovanému výrazně polehčuje doznání, zčásti též opatření ve vztahu k náhradě škody jednomu z poškozených (což doložil listinnými důkazy vztahujícími se k náhradě škody [Anonymizováno] [jméno FO]), byť se tak stalo za vydatné pomoci jeho matky, které má on sám škodu splácet. Ve prospěch obžalovaného je třeba dále hodnotit, že prohlásil svou vinu a prohlásil podstatné skutečnosti v této věci za nesporné, v důsledku čehož nemuselo být téměř vůbec prováděno žádné dokazování (s výjimkou dokazování k otázce druhu, formy a výměru trestu odnětí svobody, případně částečně i dokazování ve vztahu k náhradě škody). Obžalovaný se u hlavního líčení omluvil poškozené [jméno FO]. Doložil rovněž, že je řádně zaměstnán a uvedl, že s přítelkyní očekávají narození dítěte. Obžalovanému bylo nutné ukládat trest úhrnný dle zásad uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je trest ukládán za celou řadu trestných činů, jakož i jeden zločin. Za nejzávažnější ze sbíhajících se trestných činů, tedy zločin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 4 trestního zákoníku může být uložen trest odnětí svobody od 2 do 8 let. Soud dále zohlednil, při množství trestných činů popsanych v bodě 1. tohoto rozsudku, že se jedná o trestné činy spáchané v podstatě v krátkém časovém okamžiku jediným jednáním obžalovaného, tvořícím jeden skutek, nejde tedy o sérii opakujících se jednání, tedy nejde o více útoků. Obžalovanému však rozhodně příliš neprospívá, že dalšího protiprávního jednání, a to téměř totožného charakteru, jen méně závažného, se obžalovaný dopustil poté, co mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro jednání popsané pod bodem 1. rozsudku. Pokud jde o předchozí odsouzení obžalovaného k peněžitému trestu ve věci sp.zn. 5T 10/2019, ohledně tohoto odsouzení v důsledku zaplacení peněžitého trestu již platí, že se na obžalovaného hledí ve smyslu § 69 odst. 2 trestního zákoníku (účinného od 1.10.2020) jakoby nebyl odsouzen. Toto samozřejmě platí pouze při úvahách o trestu, nikoliv již z hlediska právní kvalifikace přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Při posuzování otázky, zda pachatel naplnil znak kvalifikované skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, není důležitá okolnost, že se ohledně tohoto odsouzení hledí na pachatele, jakoby nebyl odsouzen. Obžalovaný byl od roku 2017 opakovaně uznán vinným přestupky různého charakteru (např. přestupek proti občanskému podepsaného soudu je možno za posuzovanou trestnou činnost ukládat ještě trest podmíněně odložený, není tedy prozatím nutné působit na obžalovaného represivně. Přiměřeným trestem je pro obžalovaného úhrnný podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 32 měsíců se zkušební dobou v délce 3 let (což dle názoru soudu plně postačuje, aby obžalovaný prokázal, že se napravil), ovšem za současného vyslovení dohledu probačního úředníka nad obžalovaným, který se jevil jako zcela nezbytný. Obžalovaný musí být pod neustálým dohledem, což může přispět k tomu, aby během zkušební doby vedl řádný život a ponaučil se ze svých chyb. Jako přiměřená povinnost byla obžalovanému uložena povinnost, aby podle svých sil ve zkušební době podmíněného odsouzení uhradil škodu trestným činem způsobenou.

6. V adhezním řízení rozhodoval soud pouze o jednom uplatněném nároku, totiž o nároku poškozené zdravotní pojišťovny za léčení poškozené [jméno FO]. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl tímto jednáním ke škodě této poškozené uznán vinným, bylo na místě jej povinností k úhradě této způsobené škody zavázat podle § 228 odst. 1 trestního řádu, neboť škoda vznikla v příčinné souvislosti s jeho jednáním.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Rozsudek může odvoláním napadnout

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení

viny c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal.

Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 17. prosince 2020

Mgr. Helena Mörtlová
předsedkyně senátu